

fint quindecim Scholastici Sæculares, & triginta remanere debeant pro Cathedra de prima Universitatis, quos nominabit Rector dictæ Universitatis.

§. 12. Quod Religio investire teneatur mille libras ad satisfactionem Deputatorum, seu aliam summam necessariam pro annuo redditu lib. 50. per Deputatos consignandarum Cathedralium.

§. 13. Quod ultra dictas mille libras teneatur Congregatio tradere Deputatis duas libras, & sex solidos annuatim, & 46. fortis pro expensis propinarum, ac propriis expensis fabricare mansionem pro Cathedra, & Cathedralium obligatus sit solvere Deputati jura vacantis.

§. 14. Casu, quo Congregatio omittat concurrere ad dictam Civitatem, & Universitatem Cathedra sit solum pro filiis Regii Monasterii, & si in eo non adsint Religiosi habiles, liceat Deputatis providere Cathedram de idoneo extra Religionem, donec habilis existat Monachus filius d. Monasterii, quatenus juridice probetur, quod eam Domus de Petra approbaverit, vel procuraverit resolutionem, quod nempe Congregatio non concurrat cum suo Collegio ad dictam Universitatem amittat in perpetuum Jus Cathedralium quod est conversio amittant ceteræ Domus Congregationis non concurrentes cum Collegio.

§. 15. Eveniente casu, quod supra assignatum stipendium deperdat; & Monasterium de Petra non subroget alia bona, tali casu expiret hujusmodi fundatio.

§. 16. Demum quia Abbas Regii Monasterii S. Salvatoris de Legge, & Cathedralium Philosophiæ Regens Cathedram Sacræ Scripture multum laboravit in fundatione d. Cathedralium, possint ideo ad eam presentari ex pacto &c. prout in dicta concordia plenius continetur.

§. 17. Cum autem, sicut eadem expositio sub-jungebat, Charissimus in Christo Filius noster Carolus Hispaniarum Rex Catholicus transactionem, seu concordiam hujusmodi confirmaverit, & servari mandaverit, ipsi vero Exponentes, ut omnia in ea contenta in posterum adimpleantur, nec de illorum validitate unquam dubitari contingat, transactionem, seu Concordiam præfata Apostolicæ confirmationis nostre patrocinio communitari plurimum desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 18. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innotate existunt ad effectum presentium damtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio circumspectioni tue per presentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & postquam utriusque loco Pio transactionem seu concordiam hujusmodi expedire judicaveris, eandem transactionem, seu concordiam cum pactis, & conditionibus supra expressis, auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia gratis approbes, atque confirmes,

§. 19. Non obstantibus quatenus opus sit, fel. rec. Paul. II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Congregationis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permausuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die XIV. Novemb. MDCXCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

X V.

Conceduntur Privilegia Familiaribus.

Ab Alex. VIII. concessa fuerunt eadem Privilegia. Const. ed. 1691. Jan. 12. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Venerabilibus Fratribus Herculi Vicecomiti Damiaten. Palatii nostri Apostolici, & Balthasari Cincio Larissen. Archiepiscopi Cubiculi nostri, necnon Josepho Eufanio Episcopo Porphyrien. Sacarii nostri respective Præfatis; ac dilectis filiis Magistris Mario Spinule Januen. Literarum nostrarum, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, & Josepho Sacripanti Narnien. in utraque Signatura nostra Referendariis, Subdatario, Præfatis Domesticis nostris, ac Faustino Crispoldi Perusien. Vincentio Ricci Senogallien. Notarum Arcanarum Secretario, Joanni Camporeali Interammen., Petro Laurentio Landucci de Piscia nullius Diocesis Provinciae Florentinae, Ansaldo de Ansaldo Florentin. Auditore, Josepho Ansolini Lauretan., Carolo Augustino Fabroni Pistorien. libellorum supplicum Nobis porrektorum Secretario, Julio Ricci Romano Vestiario, & Eleemosynario secreto, Thomæ Emmanueli de Zarate Calaguritan. Joanni Carolo de Falliafer de Barriere Petrocorien. Marcello Malpighi Bononia. Medico Secreto, ac Josepho Lotario Comiti de Kinigsegh Viennen. Cubiculariis intimis, seu secretis, necnon Urbano Roccio Romano Florerio Majori, & Theodosio Cellesio Pistorien. Fratri Militi magne Crucis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, ac Comiti Alexandro Capisucchio Romano itidem Cubiculariis Secretis; ac Augustino Sebastiani Camerinen. Julio Casari Bernardini Tudertin., & Joanni Baptista Capilupi Mathe-ranen. Cappellanis secretis; necnon Jo. Francisco Agliandi Taurinen. Josepho Marabini Imolen., & Carolo Nicolao Antolini Lauretan. respective Civitatum, vel Diocesum Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, Cubiculi nostri Adjutoribus, Familiaribus, continuis Commensali-

Clausula.

Dat. 27. Nov. 1691. An. 1.

Concordia re-lata confirmata fuit a Rege Catholico.

Preces Congregationis.

Committitur Confirmatio Apostolica. Card. de Salaraz.

bus nostris, Salutem, & Apostolicam Benedictionem. (reliqua vide in Constitutionibus Prædecessorum Pontificum.)

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die XXVII. Nov. MDCXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVI.

Confirmantur Constitutiones Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Extant quædam Decreta Capituli Gen. Innoc. XI. Const. ed. 1687, Miji 15, P. 11. Et aliud Decretum hujus Pontificis Const. ed. 1693, Ocho. 24. Pont. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolica servitutis muneri, illa quæ pro feliciter gubernandis, & salubriter dirigendis Religiosorum virorum vota sua Altissimo in sanctitate, & justitia aliunde redere fatigentium, ac propria, alienaque non spirituali tantum, sed etiam corporali salutis studiosa charitate jugiter incumbendum Ordinibus in Ecclesia Dei pie sancteque institutis provide, prudenterque disposita, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progressum, ac animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Martinus Salvator Gilaberti Vicarius, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Sacra Theologia Magister, quod cum alias ad præscriptum eujusdam Ordinationis in postremo Capitulo Generali dicti Ordinis editæ pro felici, prosperoque ipsius Ordinis regimine, & gubernio nova Constitutionum eujusdem Ordinis coordinatio, seu compilatio facta fuerit, subinde Constitutiones hujusmodi sic coordinate, seu compilatæ ad fel. record. Alexandrum PP. VIII. prædecessorem nostrum transmissæ fuerint, ut suo, & hujus Sanctæ Sedis patrocinio munirentur. Ipse Alexander prædecessor eandem Constitutiones sibi exhibitas nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris tunc suis S. R. E. Cardinalibus, quorum pietas, prudentia, rerum usus, & Sacrorum Canonum peritia sibi longe perspecta erat, disentiendas commisit, qui Mandatis eujusdem Alexandri prædecessoris morem gerentes illas mature, diligenterque examinarunt, & nonnullis adjectis, aliisque, ubi opus fuit, correctis, & emendatis, Constitutiones ipsas in unum Volumen rediguntur, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Noverint universi, quod cum die 15. Novembris anno Domini 1687. essent legitime vocati, & congregati in hoc Curia Matritensis Cenobio Regalis, ac militaris Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Religiosi viri ex prædicto Ordine destinati ad novam exequendam coordinationem,

compilationem, texturamque Constitutionum eujusdem Ordinis stabilitam in septimo Decreto ejus Generalis Capituli in Conventu, & Civitate Optensi Regni Castellæ proxime celebrati die prima Junii anno superiori 1686. in quo videlicet sancitum fuit, ad præfata novam, perfectioremque Constitutionum compilationem, quædam specialis institueretur Congregatio Religiosorum ex primis, & præcipuis eujusdem Ordinis, quos in hunc modum ad prædictam Congregationem nominatim assumpsit, nimirum, pro Aragoniæ, Galliaque Provinciis R. P. M. F. Josephum Linas totius dicti Ordinis Generalem Magistrum, Dominum Varoniarum de Algar, & Escalles, & supremi Senatus Fidei Censorem, pro Castellæ Provincia R. P. M. F. Josephum Gonzalez tunc temporis Provincialem eujusdem a Consiliis supremis Inquisitionis Senatus, Regisque Immaculatæ Conceptionis confessoribus, & Academia Salamantina vespertinum moderatorem, pro Valentina Provincia R. P. M. F. Damianum Stephanum Diffinitorem Generalem, eujusdem, pro Vandalica R. P. M. F. Marcum de Ostos Exprovincialem, & Diffinitorem Generalem eujusdem Provinciae Concionatorem Regium, ac præfati Summi Fidei Censorem, pro novæ Hispaniæ Provinciis R. P. M. F. Michaelem Mayers Exprovincialem, & Diffinitorem Generalem Castellanae Provinciae Exvicarium Generalem eujusdem novæ Hispaniæ Provinciarum Regiumque Concionatorem, pro Peruanis Provinciis, & Italica R. P. M. F. Ferdinandum de Caubayal, & Ribera Exvicarium, Generalem earundem Provinciarum Concionatorem Regium, ac in Urbe Generalem Procuratorem, in quorum insuper locum cum a præfato Capitulo concessa fuisset facultas prædicto Reverendissimo Generali, ut quolibet deficiente alios per se solum, & pro libito substitueret, & ipse virtute facultatis hujusmodi pro prædictis R. P. M. F. Josepho Gonzalez, & R. P. M. F. Ferdinando de Carbayal legitime postmodum impeditis ob assumptionem primi ad Episcopatum Mirobrigensem, & secundi ad Archiepiscopatum Insularum S. Dominici alios instituisset viros pro primo scilicet R. P. M. F. Petrum Garzia Provincialem Provinciae Castellæ, & ejus fortasse loco si munere, vel alias impeditur, uti revera impeditus fuit, R. P. M. F. Hieronymum de Mendoza Diffinitorem Generalem eujusdem Provinciae, Regiumque Concionatorem, & pro secundo R. P. M. F. Jacobum Brisegno Provincialem Chilensem, qui tunc aderat in Regali Conventu Matritensi, cum in hoc inquam omnes prædicti vere essent legitime congregati, ut præmissum est in forma Diffinitorii Generalis, & prædictæ plenitudine potestatis utentes ad præfata Constitutionum texturam sibi a Capitulo Generali concessa, denuoque roborata, & confirmata a Sanctissimo D. Nostro Innocentio XI. in eujusdem Bulla, quæ incipit *Militantis Ecclesiæ* sub datis Romæ apud S. Mariam majorem, sub Annulo Piscatoris die 15. Maii anno Domini 1687., & sui Pontificatus undecimo, cumque tam prædictus Magister Ordinis, quam tota præfata Congregatio in eujusdem secretarium me infra subscriptum E. Michaelem de Ulete præfatum de numero ex dicta Castellæ Provincia legitime constituisset initium dederunt prædictæ Congregationis actibus, & sessionibus cum

Iusti Capituli facta fuit præd. Compilatio, ad Alex. VIII. transmissa, & a nonnullis Card. ad exam. revocata.

Ubi a quibus, & qua auctoritate fuerit d. Compilatio.

considerationes, & effectus ad illud assequendum efficaciores praeveniant materiam iis magis idoneum aliquo lectionis genere preparant, totamque illius seriem ad ipsum provide pro viribus recerant, sicque, & non aliter ad orationis locum reverenter accedant.

4. Orationem inchoaturi signo Crucis Deum praesentem fide viva concipiant circa se existentem, vel intra se manentem per existentiam, praesentiam, & potentiam, & cordis sui intimos excessus penetrantem, opus quod faciunt agnoscentem, & ad ipsum adjuvantem: tunc Deum praesentem adorent, actum contritionis eliciant, & gratiam bene orandi ab eo postulent, ac demum ad purificationem intentionis cum debita resignatione transeant, qua se totos Dei voluntati committentes, nihil amplius quam ejus Divinum beneplacitum, uberiusque animae profectum in hujusmodi exercitio intendere protestentur.

5. In exercitio semper intellectus voluntati faciem praeferat, ut in meditatione exardescat ignis. Unde a materia preparata considerationibus incipientes omnes illius causas, effectus, & circumstantias modo discurrendo, modo ponderando percurrant, usque dum ad aliquam devotum affectum excitentur, tunc enim ita finent voluntatem opus suum exequi, ut quanto tempore affectus afficit animum, tanto in eo perseverent, minime interim solliciti, quod meditandum superest extincta tamen affectione, vel tepefcente ad aliam, vel alias affectus excitantes, vel discursivas, vel ponderativas considerationes redeant. In quibus actibus aures veluti circulo versentur, ita ut omnia dirigantur ad opus & usum virtutum interserviant.

6. Jam orationi finem imposituri tribus actibus eam concludant, Primus sit gratiarum actio, quae ex his, quae meditati fuerint quodammodo oriatur, & maxime de omnibus, quae in ipso rationis decursu a Divina benignitate susceperint, quibus tandem pro beneficiis generalibus creationis, Redemptionis, ac reliquis omnibus tam universali Ecclesiae quam sibi praestitis grates superaddant. Secundus sit oblatio, qua aeterno Patri merita Christi, & omnium Sanctorum, seque ipsos cum illis, atque omnia sua opera cum perfecta resignatione in omne Dei beneplacitum offerant. Tertius denique sit petitio eorum, quae ad aeternam salutem pro se sunt necessaria, deinde pro universali statu totius Ecclesiae, pro supremo illius Pastore, & Domino, universisque Praelatis pro Regibus, & Principibus, pro Praelatis, & Redemptoribus nostri Ordinis, ejusque Benefactoribus, conseruatione, & augmento, & specialissime pro fidelibus captivis, qui in Saracenorum potestate detinentur, vel sunt in periculo abjurandae fidei, & pro Fratrum, Captivorumque animabus in Purgatorio detentis adhibitis etiam B. Virginis, Angelorum, & Sanctorum intercessionibus.

7. Hanc autem orandi formam, sic mane, & vespere implebimus. Primo enim ante Primam cum jam Fratres in Choro convenierint, ibi ante omnia flexis genibus Spiritus Sancti gratiam suppliciter exorent dicentes Antiphonam: *Veni Sancte Spiritus &c. Sub tuum praesidium confugimus &c. Emitte Spiritum tuum &c. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix &c. Salvos fac servos tuos &c. Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.*

Oremus Deus, qui corda Fidelium &c. Deus virtutum, cujus est totum quod est optimum insere pectoribus amorem tui nominis, & presta in nobis Religionis augmentum, ut quae sunt bona nutrias, ac pietatis studio, quae sunt nutrita custodias: Defende quassumus Domine B. Maria semper Virgine intercedente istam ab omni adversitate familiam, & toto corde tibi prostratam ab hostium propitiis tuere clementer insulas per Christum Dominum nostrum Amen. His dictis ad minus per dimidiam horam in Oratione permaneant, quam similiter habeant post Completorium, & eadem deprecatione praeveniant. In fine vero facto signo a Praelato Cantor incipiat Antiphonam: *Conceptio tua cum versu, & Oratione consueta, prout in Rituali.*

8. Praefatis ergo temporibus teneantur omnes Fratres nullo excepto, nec etiam Magistro Generali ad Orationem Mentalem convenire, nisi propter grave impedimentum, & rationabilem causam, qua raro indulgendum appareat, qui autem interesse alibi quotidie etiam iteragentes bis in die mentaliter orent, & hanc institutionem observent pro temporis opportunitate, & loco secum illud Davidicum conferentes. *In omni loco dominationis ejus benedic anima mea Domino.*

CAPUT IV.

De Inclinationibus.

1. Inclinationes dicimus ea sensibilia signa, quibus Deum, vel ejus Sanctos, aut Sancta, seu etiam homines propter Deum revererunt, & colimus. Quinque in Ordine nostro secundum rerum, & honoris diversitatem exponimus, quas capit ad genua profundam genuflexionem, & prostrationem appellamus. Inclinationem Capitis Sacris praecipue nominibus Jesu Domini nostri, & Beatissimae Virginis Mariae cum magna cordis humilitate debemus impendere. Tamen etiam nominibus Sanctorum, de quibus in die proprio, aut sit memoria, aut officium Capitis inclinationem reddimus: idem facimus, & in Hymno *Gloria in Excelsis Deo* -- ad eos versus -- *Adoramus te, gratias agimus tibi, & suscipe deprecationem nostram*, in simbolo ad verba -- *Simul adoratur -- ad humiliate Capita vestra* -- et Orationem sequentem, ad benedictionem Sacerdotis in fine Missae, & cum pacem, incensum, & aquam benedictam suscipimus: Praelatis item transeuntibus, vel cum ad eos accedimus, aut recedimus Capita reverenter subjicimus. Tandem cum in Refectorio aliqua Nobis per Hebdomadam obedientia subjungitur, caput licet opertum similiter inclinamus.

2. Corpus usque ad genua dimittimus, quoties Chorum ingredimur, vel egredimur, conversi ad Fratres vultu, quasi per Salutationis Officium. Ad omnes horas Officii parvi Beatissimae Virginis Mariae, cum ejus Orationem Angelicam praemittimus pro singulis, & ad eas Orationes, quibus finiuntur, vel sit commemoratio in Missa, aut officio, necnon etiam quoties occurrerit *Gloria Patri* similiter inclinabimur. In Officio autem majori excipitur primum *Gloria Patri*, in quo pro singulis horis profunda utimur inclinatione. In postremis Hymnorum versibus, & ad illos: *Sit Nomen Domini Benedictum, & Benedicamus Patrem, & Filium*, simulque ad eam Praelationis clausulam *Beata Maria, & te in Venera-*

neratione &c. necnon in Prima cum dicimus Sancta Maria, & omnes Sancti &c. hac ipsa Corporis deflexione curvabimur, quam etiam cum sedemus sine erectione committimus.

3. Profunde quidem inclinamur ad Orationes Dominicam, & Angelicam, & Credo, quas singulis respective horis praemittimus in silentio, & quibus Officium, & Completorium tempore Paschali, diebusque Dominicis concludimus eadem inclinatione devolvimur ad primum *Gloria Patri* in Officio majori, ut praediximus, & omnes ejus horarum Orationes, & primam dumtaxat in Vesperis, & Officio Missae ad Collectam, pro Ecclesia, & quam Praelatus indixerit pro necessitate communi ad omnes preces, & Confessionem, dum eas non genuflexi recitamus, & in Refectorio ad Orationem *Retribuere &c.*

4. Genuflexiones autem uno, vel bino genu in sequentibus exercemus. Primo ad ingressum, vel regressum a Choro, cum SSimum Sacramentum adoramus ad preces, & Orationes Missae, & Officii tempore Adventus, & Quadragesimae, quatuor temporibus, & vigiliis usque ad *Benedicamus Domino*, praeterquam in diebus, quos excipit Ceremoniale nostrum, ad preces, & Orationes Officii Defunctorum, ad versus *Tantum ergo, o Salutaris Hostia*, si Sacramentum sine velamine pateat, vel processionaliter deferatur, in Hymno *Vexilla Regis*, ad versus: *o Crux*, ad illos etiam *Ave Maria Stella, Veni Creator Spiritus, Veni Sancte Spiritus*. In Psalmo *Invitatorii* ad verba, *Et procedamus ante Deum*, in Hymno *Te Deum* ad verbum *Te ergo quassumus* in verbis etiam *In nomine Jesu omne genu &c.* nisi haec sint in introitu Missae, ad illa insuper *Christus factus est pro Nobis &c.* & in toto Psalmo *Miserere*, & Oratione *Respice quassumus*, qua concluditur in triduo majoris Hebdomadae, in processibus Litaniarum ab initio earum, usque ad verba *S. Maria*, si autem non fiat processio in tota Litania genufleximus, ut in Sabbato Sancto, & Vigilia Pentecostes.

5. Genuflexione item utimur in Psalmis Poenitentialibus, & precibus Gradualium in fine Lectionum ad *Tu autem Domine* in Antiphonis B. Mariae, quibus hora, vel Officium concluditur, nisi Paschali tempore, & diebus Dominicis, in Kalenda Nativitatis Domini ad ea verba in *Bethlehem Juda &c.* usque ad *secundum carnem* inclusive.

6. Cum prope Altare Sacramenti gradum, facimus si lateat, uno genu, utroque vero si pateat humiliter genufleximus. Crux etiam, quae per medios Fratrum Choros transierit genuflexione adoratur. Sicut, & feria quinta post inclusionem in Urna Sacramentum usque ad mane Sabbati Sancti eundem ei reddimus honorem.

7. Genufleximus insuper ad haec omnia Evangeliorum verba -- *Et procedentes adoraverunt eum. Verbum caro factum est, Et procedens adoravit eum, Jesus autem exclamans &c. Jesus autem emissit voce &c. Et haec dicens expiravit. Et inclinato capite &c.* Et in adoratione Crucis feria sexta majoris hebdomadae ad ea verba: *Venite adoremus: ad illa etiam Symboli: Et Incarnatus est: ad Flelamus genua: & ad versus: Adjuva nos in Missa dicit: Sanctus: usque ad elevatum, & depositum. Calicem praeterquam in feriis Adventus, Quadragesimae, quatuor temporum, vigiliis, & Missa Defunctorum in quibus genuflexionem trahimus usque ad verba: Pax Domini inclusive, a*

quibus tamen excipimus Vigiliis Nativitatis, Ascensionis, & Pentecostes, & ferias temporum ejusdem Pascha.

8. Cum Subditus aliquid recipit a Praelato genuflexus osculatur manum ejus, vel Scapularium dicens: *Benedictus Deus in Donis suis: item quando Benedictionem ab eo suscipit ad iter agendum, vel ad illum ex eo revertitur suscipiens habitum, etiam genuflexus coram Praelato toto tempore, quo ei Sermonem instituit, quod, & servat ad trinam repetitionem versus: Suscipe me Domine &c., & ad Lectionem Professionis, sic etiam suscipitur &c. Communicatus coram absolvente se, & qui in pane, & aqua in medio Refectorii abstinere praecipitur. Culparum Confessionem in Capitulo hac humilitione incipimus dicentes *Pater veniam peto*. Generalis autem, & Provincialis in primo accessu ad Domo benedictionem itinerantium ita pariter humilitati suscipiant, sicut & reliqui Fratres, sic etiam ceceos, & Ramos die Purificationis, & Palmarum, cumque cinere aspergimur, & tandem ad versum: *Clementissime Deus* in Sepultura Fratrum.*

9. Demum Fratres nostri prostratione succumbunt, cum aliquid canendo, aut legendo in Choro erraverint, & tandiu ita permaneant, donec ad surgendum a Praelato sumentium accipiant, qui tamen si eis aliquam obedientiam, aut Officium injunxerit prostratione suscipiant. In Refectorio si in ministerio Fratrum offenderint labem prostratione vindicent, quam omnes servitores cum Lectore iterum in fine faciant pro universis defectibus ministrando, aut legendo commissis, si quis alium scandalizaverit tanto temporis spatio ante ipsum prostratus occumbat, usque dum suscitetur ab ipso, suscipiens Professionem, aut habitum postquam eo indutus fuerit similiter prociadat, donec Orationes super eum dicenda finiuntur. Post electionem Magistri Generalis, aut Provincialis, dum super utrumque in Ecclesia Orationes, & benedictiones effundimus ipsi eas prostrati suscipiant: quibus etiam ad Domo nostras primo accedentibus in eorum Benedictione itinerantium universi Fratres prostrarentur ad Psalium *Attuleravi*, & reliquis Orationes. Tandem & ad Confessionem, dum in Capitulis absolvimur, & ad Psalium *Miserere* in fine Sepultura Fratrum.

CAPUT V.

De Officiis, quibus Beatissimam Virginem Mariam prosequimur.

1. Et si totos ad pedes Beatissimae Virginis Mariae Matris, & Fundatricis nostrae nos devotio provolvit, nihil tamen aequum, aut dignum ejus erga nostrum Ordinem beneficiis reputamus: ceterum ei rependere quantum pro nostro modulo possumus desiderantes primo constituimus, ut diebus ferialibus, vigiliis, & festis simplicibus quibus etiam Ecclesiae officium parvum B. Mariae recitandum instituitur illud juxta Romanorum Ritum ab omnibus in Choro speciali devotione compleatur, reliquis autem diebus per annum praeter triduum majoris hebdomadae similiter in Choro ante, vel post horas Canonicas recitari constituimus a Fratribus Clericis, & Novitiis cum assistentia sui Magistri, quibus adji totam Communitatem non jubeamus adungi, monemus tamen universos in Domino, ut vel

ea solemnitate, & invocatione Spiritus Sancti, quæ in nostri Ordinis generalibus Diffinitoriis de more præmittuntur. Et in illis quidem rebus omnibus serio consulto, & mature discussis prædictam Constitutionum compilationem ordinaverunt in hanc quæ sequitur formam.

Incipiant Constitutiones Fratrum Sacri, & Regalis Ordinis Beatissime Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum.

PROÆMIUM.

Cum vera Religio sine legibus non subsistat, vix sacra nostra Redemptorum familia exitit Divinitus revelata ab Immaculata, & Beatissima Virgine Mariæ illius dignanter in sui honorem cælitus institutrice, & fundatrice piissimæ cum Gloriosus Parens noster S. Petrus Nolascus, quem ex prædicta ipsius revelatione, & præcepto ejus fructorem, fundatorem, & Patriarcham instituerat de illius statutis cœpit sedulo cogitare, quæ, ut tam congrue, quam rei gravitas postulabat conderentur una cum inclyto Jacobo Primo Aragoniæ Rege, quem non secus eadem Revelatio effecitorem, & Patronum ejus constituit elaboranda commisit illius sæculi in Ecclesiasticis Juribus sapientiori viro, tunc utriusque a sacris confessionibus Sancto scilicet Raymundo de Pegnafort, cui ut in ore trium, staret hoc verbum, utque opem pro constructione tanti operis ferret præfata revelatio utique innotuerat. Is autem manum adamussim imponens operi ex illorum auctoritate certas vivendi leges vite contemplativæ nostro Ordini, & Instituto accommodas efformavit, quas a singulari in Altissimo Redemptionis famulatu Parentis nostri peritia in formam Constitutionum concinne ordinatas ipse, ut primus Ordinis Magister, Fundator, & Legillator a suæ Institutionis initio universis ejus iratribus presentibus, & futuris, observandas proposuit, ac postea earum confirmationem sub Regula Sancti Augustini a Gregorio S. P. obtinuit anno Domini 1230. Pontificatus sui Tertio, & a nostra fundatione 12.

Hæc quidem fuit prima nostri Ordinis legislatio, quæ in substantialibus non est hæcenus innovata, nam illa primitivæ Constitutiones, quo ad substantialia statuta revera sunt istæ, quas usque modo Ordo noster professus est; in accidentalibus tamen varia addita (rerum, & temporum varietate sic exigente) pro meliori ejus regimine receperunt S. Sedis Apostolicæ confirmatione munita primo scilicet per Gregorium X. anno Domini 1273. & sui Pontificatus 2. Deinde per Joannem XXII. an. D. 1327. & sui P. 11. per Martinum V. anno D. 1419. & sui Pontificatus 2. & anno D. 1420. & sui Pontificatus 3. Per Calistum III. anno D. 1457. & sui Pontificatus 3. per Paulum II. anno D. 1469. & sui P. 6. per Julium III. an. D. 1556. & sui P. 3. per Gregorium XIII. anno D. 1576. & sui P. 4. Per Sixtum V. anno Domini 1589. & sui Pontificatus anno 4. per Clem. VIII. anno Domini 1594. & sui Pontificatus 3. & anno Domini 1600. & sui Pontificatus 9. & anno Domini 1604. & sui Pontificatus 13. per Paulum V. anno Domini 1607. & sui Pontificatus 3. & anno Domini 1614. & sui Pontificatus 10. & an. Domini 1616. & sui Pontificatus 12. per Gregorium XV. anno

Domini 1621. & sui Pontificatus 1. & anno Domini 1622. & sui Pontificatus 2. per Urbanum VIII. anno Domini 1627. & sui Pontificatus 5. & anno Domini 1628. & sui Pontificatus 6. per Alexandrum VII. anno Domini 1662. & sui Pontificatus 8. ac denique per SS. D. N. Innocentium XI. qui simul cum robore suæ Apostolicæ confirmationis plenam nobis facultatem largitus est ad exequenda nostri Ordinis antiqua desideria eliminandi ab antea Constitutionum volumine omnes redundantiæ, diminutionis, omissionis, confusionis, incongruæque distributionis, defectus ex inconcinna dictorum statutorum adjectione intertextos, & ad auferendum, addendum, variandum, & exprimendum omne quod ad id, & ad majorem nostri Instituti observantiam promovendam visum fuerit nobis expedire ita suum Diploma Pontificum, quod incipit *Militantis Ecclesie* sub datis Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Maji anno Domini 1687. & sui Pontificatus 11.

Hæc ergo Apostolica auctoritate suffulti, nostrasque Sacras Constitutiones ab omni nevo vindicare cupientes, post accuratam, ac debitam rei tanti ponderis discussionem unanimi consensu primo decrevimus, quod ut in posterum omnis ambigendi locus erga antea statuta de medio tollatur solum ex eis vim Constitutionis habeant in futurum, quæ in octo sequentibus distinctionibus continentur: ad has enim integram nostrarum Constitutionum corpus juxta propriam suarum partium descriptionem reducimus, ut sub una Regula, & professione viventes uniformi observantia regulari Deo famulemur. Faxit Deus, ut omnis eis labor impensus disciplinæ, severitati, & in majori Ordinis bono proficiat.

DISTINCTIO PRIMA.

De Cultu Dei, & Divinis laudibus.

Licet omnis Religio se totam in Dei cultum exhibeat, inde tamen sacratius in ejus honorem erigitur unde Divinis laudibus mancipatur. Noster autem Ordo non tantum ex debito Religionis hunc Dei cultum a limine assumpsit, sed ea maxime quod Redemptionis Institutum elicit. Cum enim Moyses jussu Dei liberasset Populum, & in alteram Rubri crepidinem sustulisset, hanc Domini dignationem ejus laude conclusit, dum illud canticum extulit *Cantemus Domino gloriose enim magnificatus est*. Hinc nos igitur digne novo debito in Dei laudibus occupamus, & chori profitemur officium, & redemptionis misericordiam: quam misit Dominus Populo suo perpetua gratiarum actione decantemus, faciem ejus Psalmis, & Hymnis præoccupantes, ut quod dignatione incepit, miseratione promoveat.

C A P. I.

De Divino Officio.

1. Audito primo signo pro singulis horis, quibus septies die, noctuque ad Domitium convenimus præparantes se Fratres, & ante finem secundi omnes ad chorum accedant, quasi in odorem Domini humiliter, & devote currentes, ubi secundum horæ qualitatem, aut festi, Divinum officium reverenter compleant, quod Fratribus Clericis sacris nondum initiatis, si forsan

foran choro aliquando non interfuerint, privatim persolvere præcipimus.

2. Quotidie Missa Conventualis in universis Ordinis domibus juxta ritum festivitatis decantetur, cui omnes adesse teneantur, qui ultro Clericorum aut laicorum frater ei non adstiterit privatam inviolabiliter audiat.

3. In Missa Conventuali præter communia, & particularia suffragia, quando ritus permiserit, dicatur oratio pro SS. D. N. Papa, pro felici statu Ecclesie, pro Rege, & pro captivis christianis, quam in privatis pariter dicendam injungimus.

4. Universim nostri Ordinis Sacerdotes modestè, & graviter Sacrum celebrent, atque ita suis manibus verbum vite contrectent, ut Sacramenti altitudinem Religionis pietas, & eorum fides elucescat.

5. Id tempus Sacris peragendis Sacerdos immoretur, quo nec audientibus prolixitate tædium ingerat, nec devotioni celeritate teporem inducat: Solemnibus videlicet moram solemnitati congruam, Privatis verò dimidiam horam ad minus impendat.

6. Ante celebrationem Sacerdos aliquandiu ad tanti Sacramenti celsitudinem traducat animum, propriamque vilitatem tota humilitate perpendat, sicut, & non aliter audeat de pane illo edere, & de calice bibere, quo sumpto simile sibi vacans per spatium temporis tanto Mysteriorum conscientiam debitas Authori gratias reddat.

7. Tam chori, quam Altaris officium ne dum in essentialibus, verum in cæremoniis, ac Ritibus juxta Romanas Regulas omnimode celebretur ubi autem illæ nihil præscriperint, Rubricæ nostri Ritualis observentur.

C A P. II.

Quo tempore, & qualitate hora singula persolvenda sint.

1. Ne autem horarum tempora, & modus incerta pro libito maneat, firmiter statuimus, ut Matutinæ in toto nostro Ordine perpetuo, & inviolabiliter media nocte dicantur. Quo circa severissime Magistri Generalis, Provincialis, & Prælatorum localium conscientias oneramus, si eas ad aliud tempus transferant, vel transferri permittant nisi propter casum ita inevitabilem, ut plus cogere, quam indulgere videatur, qui si forte accidit a die Pentecostes inclusive, usque ad festum Sancti Augustini dicantur post completorium, reliquis verò temporibus, eodem simili casu occurrente, non nisi hora noctis Nocturnæ Matutinae cantari, vel recitari juxta festi diversitatem strictissime præcipimus. Quod si Prælati contrarium fecerit, suspensionem ab officio per sex menses incurrat; Provincialis autem, aut Visitator, qui eam non exequatur voce activa privetur in proximo Provinciali Capitulo.

2. Prima non longe a solis ortu dicatur, neque completorium ab ejusdem occasu. Tertia hora quasi decima, quam Missa Conventualis, & hanc sexta subsequatur. Nonam post prandium expleri præcipimus, nisi diebus a Romano Rituali præscriptis, & temporibus nostri Adventus, & Quadragesimæ, quibus (exceptis Dominicis) nona dicta recitur. Vesperas denique extra

quadragesimam hora secunda, vel tertia post meridiem juxta diversitatem temporis certa omnino statione præfigimus. Has autem Horarum metas sic esse immobiles desideramus, ut eas Prælati minime prætermittant.

3. Ex horis hujusmodi Primam, Tertiam, Vesperas, & completorium quotidie modulabimur, reliquas autem recitari concedimus, exceptis Matutinis in Nocte Natalis Domini, in tribus Tenebrarum diebus majoris hebdomadæ, & festis Resurrectionis, Pentecostes, Revelationis Domini nostræ Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede, & S. P. nostri Petri Nolasci, in quibus solemnitatibus Matutinas integre cantari præcipimus, in cæteris verò utriusque classis administrantur cum cantu usque ad primum Hymnum inclusive, & deinceps cantetur *Te Deum* cum laudibus usque ad finem demptis Psalmis, & Antiphonis earum. Kalendam quoque singulis diebus decantari statuimus. Si quam autem horam extra prædictas decantari sit in usu, consuetudinem non desitimus, sed laudamus, & progredi suademus in melius.

4. Modus recitandi, & modulandi horas canonicas sit jugiter devotus, & gravis cum pausa, & silentio solemnitati consonis ita versum medietatem, & finem intercedentibus, ut nulla vocis protractio tædio mentem afficiat, sed uniformitas definitiæ, & devotionem augeat, & perfectum vox pariter sit unisona: hanc autem omnes ea mentis attentione pro viribus semper eliciant, qua Divini officii pensum Deo gratius, & fructuosius sibi reddant.

C A P. III.

De Oratione mentali.

1. Cum oratio mentalis sit totius vite Spiritus fundamentalis, & comes individua, qua duce de virtute in virtutem gradimur, donec perfectionis verticem conscendamus, universis nostri Ordinis fratribus strictè præcipimus, ut bis adminus in die mentaliter orent dimidiam saltem horam pro qualibet vice manè videlicet, & vespere illud Propheticum præferentes: *Anima mea desideravit te in nocte, sed es spiritu meo in precordiis meis de mane vigilabo ad te.*

2. In hoc ergo almo, & fructuoso exercitio per tritam Sanctorum viam Fratres incedant habita ratione unius cujusque status, & indigentia sed semper præ oculis habentes frequentiore causam cur multi in hoc itinere parum, nilque proficiunt esse indebitum modum ejus preparationem, inchoationem, exercitationem, & conclusionem conficiendi, quod orationis dispendium a nostris Fratribus relegere cupientes quædam monita pro dictis ejus partibus debite exercendis ab illis indeficienter observanda levi saltem manu attingere necessarium indicamus.

3. Quo circa preparationis utriusque discrimen animadvertentes non minori studio remotam quam proximam intendant. Quo ad primum enim (quæ utpote prævia dispositio ad fructum ex oratione percipiendum præmitti debet) præva opera, vana colloquia, mundanas cogitationes, inordinatos affectus, & cætera alia, quæ distractionibus fomentum præbent frequenti divinæ presentie exercitio a se omnimodè avertant. Quo ad secundum autem accedente orationis tempore conscientie statum agrosant bonum spirituale, quo magis indigeant prævideant, con-

se illis immisceant, aut saltem privatim hoc penam singulis diebus Domine nostrae persolvatur.

2. Sabbato autem cujuslibet hebdomadae (exceptis festis duplicibus primae, ac secundae Classis) secundum antiquam Ordinis consuetudinem post primam inviolabiliter Missa de Beata Virgine, juxta Romanum Riturum in omnibus Conventibus solemniter celebretur, ad quam fructe vocamus universos Fratres, cujuscumque sint qualitatis, ne Magistro quidem Generali excepto. Eodem die pariter omnes Fratres post completorium, ad Ecclesiam processionaliter accedant Cruce cum Acolythis praesente, & sequente Sacerdote cum Pluviali albo, ibique Antiphonam *Salve Regina* coram B. Maria Virgine concinant, qua finita, incipiant Cantores Antiphonam *Conceptio tua*, & eam continuante Choro eodem ordine procedatur ad specialem Capellam ejusdem Beatae Mariae, ibique cum versu, & oratione juxta antiquam Ordinis Constitutionem concludatur. Quod si ad processionem istam locus apte non suppetat, inibi confidentes Fratres eandem Antiphonam profsequantur, & finiant.

3. Singulis mensibus opportuniori Dominica fiat in omnibus Conventibus Ordinis processio Scapularii ad Vesperam, in qua Imago B. Mariae Virginis deferatur in memoriam revelationis ejusdem, qua Ordinem nostrum instituit, quibus diebus si habeatur concio omnes Indulgentiae Scapulario, & huic diei concessae fideliter exponantur.

4. Ad festum praeterea B. Mariae Virginis de Mercede sub primam Augusti Dominicam constitutam praeter solemnitatem rituale, habeatur insuper concio, & processio, & quaecumque alia solemnitas juxta facultatem Conventus.

5. Adhuc ad ejusdem honorem statuimus, ut juxta pristinam Ordinis Constitutionem, nulla construatur Ecclesia, quae si fieri possit ejus nomini non consecratur, & in ipsa pro titulato habeatur, alioquin autem Capellam, saltem specialem sub ejus titulo, & nomine fructe praecipimus erigendam.

6. Et sicut Fratres ipsam Beatissimam Virginem alte suis cordibus debere esse infixam, eique dicatum totum Ordinem, & ab ipsa suum in honorem erectum institutum, & ordinatum, ut sigilla majora tam Ordinis, quam Provinciarum Beatae Virginis Mariae Imaginem pro stemmate contineant secundum festivitates illius, ita ut quam Provincia jam habeat, vel posthac virtute praesentis Constitutionis intra latius ordinanda denuo suscipiat, illam quoque, & propriam sibi Patronam reveretur, & celebret. Quod si dicta festivitas Provinciarum, & sigillorum numero non sufficiant, aliquis de Sanctis nostri Ordinis sub eodem cultu, & celebritate assumatur.

7. Denique statuimus, ut universi Fratres Imaginem Beatae Virginis Mariae semper in Cellis habeant, quam ad ingressum, & egressum ore, corde, & inclinatione saluent. Quod similiter faciunt ubicumque per claustra, & Conventum illis occurrat, sic enim servulos, & filios decet, quinimo jure cogimur tam egregiae Dominae, & Matris piissimam umbram colere, cujus dignanter umbraculo retovemur.

CAPUT VI.

De horis Fratrum Laicorum.

1. Ne autem Fratres Laicos, dum eos vitae activae subicimus a contemplativae quoque profectibus repellamus, ipsos eisdem temporibus, quibus ante Primam, & post Completorium ad mentalem Orationem communiter convenimus, inviolabiliter quoque ad eam accedere constituimus.

2. Caterum, ut fructus horarum canonicarum quas sacris initiati, & Clerici Deo diebus singulis impendimus non sit omnino alienus a laicis pro suo modulo ab ipsis pariter implendos salubriter ordinamus. Matutinas igitur incipiant dicendo *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, deinde *Domine labia mea &c. Deus in adjutorium &c. Gloria Patri &c.*, & pro Nocturnis, & laudibus quindecim orationes Dominicis, & totidem recitent Salutationes Angelicas. Et tandem pro conclusione dicant *Kyrie eleison Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster* in cuius fine adiciant *Per Dominum nostrum &c. Benedicamus Domino &c.* Reliquas autem horas inchoent per *Pater noster, Ave Maria* supradicto in Prima *Credo, & Deus in Adjutorium &c.* & ut supra finiant, pro singulis vero decies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam devota meditatione persolvant. In fine completorii praeter propriam terminationem, illius totum suum officium concludant dicentes *Pater noster Ave Maria, & Credo* ad similitudinem Clericorum.

3. Haec quidem omnia officio tantum majori congruere intelligimus, ut autem, & minori, seu parvo Beatae Mariae laicorum etiam oratio respondeat eisdem districte praecipimus, ut singulis diebus Rosarium Beatae Mariae recitent quinque nempe decadas Salutationum Angelicarum, quas incipiant ab Oratione Dominica. Totum autem illud ita ritualiter inchoabunt, & finient, sicuti Matutinas majores, & aliquam officii formam, & ritumque contineant.

4. Denique nostri Ordinis utriusque sexus Tertiarios, si claustraliter vivant adhuc omnia esse penitus obligatos similiter constituimus.

CAPUT VII.

De frequentia Sacramentorum.

1. Qui vitam spiritualem eligimus, & in perfectionis Monte Sacra esurire paschata profitemur ad eam praecipue convenit aspirare pinguedinem, & spiritualem alimoniam, quam mentes nostras Sacramenta resciant. Quo circa universis nostri Ordinis Presbyteris hortamur, ut singulis diebus sacrum celebrent, nisi aegra valetudo, aut urgentissima, vel Praelato nota causa praepediat, qui autem celebrationem crebro praetermittere inventus fuerit, praevia monitione poena reclusionis integrum mensem a Praelato puniatur.

2. Fratres vero non Presbyteri tam Clerici quam Laici, & nostri Ordinis Tertiarii utriusque sexus claustraliter viventes praemissa humiliter sacramentali confessione, atque aliis pietatis exercitiis (per quae communem ad minus disciplinam in Novitiis intelligimus, & privatam laicis) ad Sacram Eucharistiam communiter

accedant singulis diebus Dominicis proximae, non occurrente ante, vel post illas aliqua ex supra scriptis solemnitatibus, in quibus Sacramentum Communionem illis omnibus sumere praecipimus, festis scilicet Domini Nostri Jesu Christi, & Beatissimae Matris ejus fundatrici nostrae, etiam non sint de praepcepto, utroque festo S. Michaelis Archangeli, S. Joannis Baptistae, SS. Apostolorum, & Evangelistarum, SS. Joseph, atque Parentum nostri D. Petri Nolasco, & reliquorum Sanctorum Ordinis, ejusque festivitibus, die insuper omnium Sanctorum tam Ecclesiae, quam Ordinis, ac denique diebus omnibus, quibus absolutionem habemus ad Populum. Hujusmodi autem Communiones omnes non Presbyteri cum Novitiis, & Laicis in Conventibus nostris communiter suscipiant.

CAPUT VIII.

De Ecclesia, ejusque sanctitudine, & cultu.

1. Quoniam Domus Domini, Domus orationis vocatur, eamque idcirco deceat sanctitudo, enixe super hoc ministerii ejus invigilare praecipimus, ne colloquia habeantur in illa, praesertim temporibus celebrationis Officiorum. Visitationes vero seminarum, & alloquia politica quantumvis necessaria, & honesta, etiam ad vesperam prohibemus in Ecclesia, nisi cum expressa licentia Praelati. Quando autem cum facultate praedicta ita fieri decet expediat, totis tamen viribus interdicimus ne in locis confessionibus deservitis hujusmodi misceantur alloquia, ne tam sancta, sed illa etiam decentibus erubescant.

2. Denunciamus autem universis Fratribus, quod juxta Decretum SS. D. N. Innocentii XI. nunquam in Ecclesia, aut ejus Capellis Sacristia, vel Claustris cibum, aut potum saecularibus quovis urgente praetextu, aut persona cellitudine deferant, nec quomodolibet deferri permittant.

3. Quia vero Sacramentum Poenitentiae, & suscipiendis ad veniam, & illud recusantibus ad aedificationem, & exemplum interdum profiteri agnoscimus, nolumus, ut loco pro eo designata sint in Ecclesia latibulis, sed palam ubi peccatores provocent, & alliciant. Quo circa nostri Ordinis Confessoribus strictissime prohibemus, ne quilibet praesertim feminas ad hoc Sacramentum per angulos Ecclesiae, aut devia loca suscipiant.

4. Quantum ad Ecclesiae cultum sit maxime Sacrista sollicitus, ut debito ornatu, & honestate persulgeat, eam, & Capellas frequenter everri faciat. Altaria singulis diebus munden tur a pulvere. Ornamenta omnia non incomposita, sed quasi Deo Sacra pie, & devote contrectet linea non minus sordere patiatur, sed crebris juxta usum lotionibus niteant, & corporalia permaxime universa quidem si sint lacera refarcienda curet, neque omnino disrumpi permittat.

5. Quo circa universis Commendatoribus praecipimus sub poena privationis vocis activae, & passivae, ut in fine triennii ornamenta Sacristiae novo semper augmento ampliata dimittant incrementum vero sub fide depositariorum Capitulo Provinciali cum reliquis rationibus Conven-

tus exhibeant: Lucernam ante Venerabile Sacramentum sic Sacrista perenniter ardere fatagat, ut si ejus extingatur incuria, gravis culpa poenam incurrat.

6. Renovatio Sacramenti verno tempore per omnes hebdomadas privatim, aut solemniter celebretur juxta consuetudines Conventuum, hiemali vero ultra duas hebdomadas protrahi non liceat.

7. Oleum Sanctum singulis annis suo quoque tempore renovetur, & vas, in quo reponitur decenti sit materia & arte dolatum; Ea vero omnia in quibus venerabile Christi Corpus aservatur qua parte saltem, aut concavitate tangitur, sint argentea, & deaurata intrinsecus, sicut & de Calicibus ordinat Rituale; Sacristaria autem ubi ponitur Sacramentum corporalibus, & Ara consecrata rite, & decenter esse instructa praecipimus.

8. Quae omnia, ut observatione vigeant universis Commendatoribus injungimus, ut praeter communes visitationes Praelatorum Superiorum, ipsi ter in anno visitent solemniter Sacristaria, & universa vasa Sacramentalia, eorumque loca, atque Sanctorum reliquias, eaque omnia recenscant, qua munditia, qua reverentia, & qua hujusmodi nostrorum statutorum obtemperatio consistant, quae ornamenta sint lacera, quae deficiant, & ea refici, vel innovari faciant. Has autem visitationes perpetuo fieri constituimus sub prima die mensis Januarii, Maji, & Septembris nulla Ecclesiae, vel Ordinis solennitate impedita.

9. Juxta pristinam Ordinis consuetudinem, & statuta plura Cymbala in Ecclesiis nostris possumus constituere, ut sit discrimen aliquod inter primum, & secundum signum quibus ad Chorum, vel Ecclesiam ducimur.

CAPUT IX.

De obitu, & Sepultura Fratrum.

1. Dum Frater Infirmus jam mortis discrimen contrahit, provideat illi Commendator, ut de Sacramentis nondum susceptis juxta inferius cap. 13. dist. 1. ordinanda, & de duobus Fratribus, spiritu, & doctrina praeditis, qui ei perpetuo adhaereant, & adjuvent usque ad obitum, qui si diuturna mortis instantia vexentur, poterunt alternare laborem.

2. Postremum agroto agonem incunte per totum Conventum pulsetur crepitaculum, & omnes Fratres ad ejus Cellam conveniant, ubi commendatione animae cum devotione peracta, cantetur totius Symbolum Fidei, quousque animam exhalaverit.

3. Cum jam autem fuerit vita defunctus cantetur responsum: *Subvenite Sancti Dei*, & statim postea induatur Regularibus indumentis, sicut alii Fratres, nisi prius opus sit cum lavaero tergere. Et sic habitu, & pallio jam induto, manus coaptentur ante pectus alba victa devinctae, & Cruce affixa pollicibus. Deinde duendus est opportuno tempore ad Capitulum, vel Sacristiam, aut alium commodum, & assuetum locum ubi strato super terram panno decente aptabitur hinc inde usque ad horam Sepulturae, ardentibus cereis, & vase cum aqua benedicta ad pedes apposito. Hinc autem, & ubicumque

post obitum quousque sepeliatur, extiterit, semper ei Fratres Clerici, seu Presbyteri a Prælo designati adhaereant, & Psalterium cum devotione recitent, ac debitum reddant pietatis officium.

4. Accedente tempore quo deferendus sit ad Ecclesiam, ut eo præsentem Missa celebretur, vel ad locum, ubi sit Sepultura tradendus omnes Fratres sine exceptione conveniant, ibique suffragia a Rituali nostro præfixa persolvant.

5. Diligentissime etiam, & pro viribus curent Prælati Ordinis, ut ubicunque Frater noster extra claustra obire contigerit, si possibile sit ad aliquam nostri Ordinis Ecclesiam deferatur, ubi prædictam ei reddamus pietatem, ut quos dilectio copulavit in vita, etiam in morte non separet, alioquin autem si difficile appareat in Parochia, seu viciniore Monasterio quasi sub deposito sepeliatur.

6. Si vero (quod Deus avertat) Frater aliquis proprietarius decesserit, vel alteri crimini obnoxius, cui Sacri Canones Ecclesiasticam denegent sepulturam, is humetur in Agro, forma, & casibus inferius Dist. 5. cap. 8. ordinandis.

7. Commendatoribus denique præcipimus sub poena privationis vocis activæ, & passivæ, ut pro defunctis Fratribus librum habeant in suis Conventibus, in quo omnium illorum nomina, annus pariter, mensis, & dies obitus diligentissime notentur, insuper, & sub quo Generali, Provinciali, & Commendatore decesserint, & si fieri possit, qua die professi fuerint. Quod si vita laudabilis extiterit, aut aliunde quoque viri eminentes, & posteritati commendabiles omnia ibi fideliter conscribant, ut facile de hoc plene possint historia nostræ, & Patrum exempla reduci. Hunc autem librum visitationi absque ullo penitus disfigio subijcimus.

CAPUT X.

De Suffragiis mortuorum.

1. Quam primum decesserint Fratres nostri, etiamsi sint Novitii, Commendator ejus Domus, ubi quisque obierit Provinciale, aut Vicarium Provinciale, & omnes Commendatores Provincie sub poena suspensionis ab officio per sex menses de illius obitu admoneat, quem nihilominus Provincialis, aut Vicarius Provincialis confessim ut admonitus universis suæ ditionis Conventibus renuntiet, ne defectu notitiæ ulla sit mora in suffragiis.

2. Pro quolibet Fratre defuncto domus illa, cui Conventualis erat designatus sine intermissione aliqua per tres dies Missa Defunctorum, juxta Rituale Romanum solemniter celebretur, quæ singulis diebus cum responso in Ecclesia concludatur, iis etiam distribuatur integrum officium Defunctorum sub ritu duplici sicut in die depositionis Defuncti, cui cantus adhibeatur prout fuerit in Conventibus affectum, per novem item dies a decessu continuos finito prandio, & pulsatis interea cymbalis responso, decantetur a Fratribus.

3. Quod attinet ad singulos Fratres Domus, ubi decesserit tres Missas pro Conventuali Presbyteris constituitur, Clericis vero, & Novitiis non impeditis Psalterium integrum in Cho-

ro, vel Otorio Novitiatus cum assistentia sui Magistri, impediti vero extra chorum, id compleant, quod quidem commutari stricte prohibemus, Conversis autem, ac Tertiariis utriusque sexus integrum Rosarium B. Mariæ præscribimus: quibus ulterius addimus, ut per tres dies a decessu, ejusque notitia Indulgentias a Paulo V. Regularibus suis Ecclesias visitantibus, in eisque devote orantibus concessas lucrari, & pro dictis Fratribus applicare contendant.

4. Hæc eadem suffragia per totum Ordinem pro Magistris Generalibus, qui in officio, vel eo functio decesserint pariter, & pro socio, & Secretario Generali in munere obeuntibus, etiamque pro Diffinitoribus, aut Rectoribus generalibus morte in via ad Capitulum Generale perventis fieri constituimus.

5. Ad hæc ipsa quælibet Provincia tenebitur propriis, qui sunt, aut fuerint Provinciales, atque pro actuali Visitatore in illis respective domibus suæ visitationi conceditis. Cæterum pro Fratribus non Conventualibus, etiam Novitiis singula Domus Provincie teneantur ad unam Missam solemnem, & vigiliam Defunctorum, cum responso ad finem. Singulos autem earundem Domorum Presbyteros ad unam missam privatam adstringimus, Clericos vero ad septem Psalmos Poenitentiales, Conversosque, & Tertiarios, ad tertiam partem Rosarii, & utriusque præterea prædictam Ecclesie nostræ visitationem, ut superius injungimus. Fratribus item ex Ordine nostro ad Episcopalem, Archiepiscopalem, aut aliam quamlibet dignitatem evestis eadem adhibeantur suffragia, quæ vi Constitutionis in Ordine decedentibus persolvuntur.

6. Singulis mensibus prima scilicet die illorum festo novem lectionum non impedita, fiat officium pro Defunctis cum Vesperis, Nocturno, & Laudibus juxta Rituale Romanum, pro quibus ulterius Missam, & Anniversarium superaddimus de cætero perpetuo, & solemniter per totum Ordinem celebranda.

7. Insuper prima die similiter non impedita, quæ Sanctorum nostri festum subsequitur fiat in toto Ordine solemnis commemoratio omnium Defunctorum Fratrum, Sororum, & Benefactorum illius ad instar illius solemnitatis, quæ omnium fidelium Defunctorum memoria secunda Novembris ab universa Ecclesia recolitur, quæ quidem suffragia, Missas, atque omnia pietatis officia, quæ Domino hac die totus Ordo dicaverit pro Defunctis præfatis perpetuo esse applicata constituimus.

8. Similiter sancimus, ut quam primum SS. D. N. Papæ obitus innotuerit, vel Catholicorum Regum Nostri Sacri Ordinis Patronorum, fiat pro illis solemnes exequiæ cum Missa, & officio duplici Defunctorum, ita ut omnia totius Ordinis bona opera, & Sacrificia, quæ in prædicto Exequiarum die ab universis Fratribus peragantur, pro ipsis etiam perpetuo censeantur applicata, quam pariter pietatem, & gratitudinis officium erga Eminentissimum Cardinalem nostri Ordinis Protectorem eadem firmitate stabilimus.

9. Singulis quoque annis juxta pristinum Ordinis consuetudinem die 23. Julii inclity Aragonia Regis Jacobi primi Patroni, & Fundatoris nostri piissimi memoriam funeris solemniter celebrabimus: cui ejusque Successoribus Defunctis

cuncta

cuncta hujus diei bona opera per ordinem adhibebimus.

10. Ulterius singulis annis præter suffragia, prædicta quatuor Anniversaria solemnia cum Missa, & officio duplici in nostro Ordine fiant, Primum tertia die post Purificationem B. Mariæ pro animabus Parentum nostrorum, secundum prima die post octavam Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli pro sepultis in Ecclesiis, & Coemeteriis nostris. Tertium prima die post octavam S. P. N. Augustini pro familiaribus & Benefactoribus nostris, & quartum prima die post festum S. Dionysii pro animabus Fidelium Captivorum in Captivitate fideliter obeuntium.

11. Qualibet feria secunda (extra tempus Paschale) cantetur post Primam Missa quotidiana Defunctorum, eaque finita fiat processio, in qua cantentur sex responsoria pro ipsis secundum antiquam Ordinis consuetudinem. Quod si prædictam Missam ritus festi solemnissimæ, vel Secundæ classis impediatur in feriam tertiam, vel quartam, & non longius transferatur.

12. Ut autem nostris defunctis Fratribus perpetuo censum aliquem rependamus firmam pietate decernimus, ut singulis annis in omnibus Conventibus Ordinis pro ipsorum animabus certus Missarum numerus ex privatis applicetur, nimirum, in Majoribus Conventibus centum, in mediis quinquaginta, & viginti in infimis. Clerici autem, & Conversi Fratres fructum, Communionum, & bonorum operum adventus, & Quadragesimæ ipsis pia largitione dispartiant: illi præterea semel in mense unam vigiliam Defunctorum, isti vero Tertiam Rosarii partem, recitent. Quæ omnia sic inviolabiliter omnes respective impleant, ut nullo unquam disfigio, vel indulgentia prætereant.

13. Tam communiter, quam privatim Conventus, aut Fratres nostri nullum Missarum, numerum accipiant, nisi quam commode, vel licite adimplere valeant: neque insuper Conventus nostri propter eleemosynam de presenti se adstringant in perpetuum ad aliquem numerum Missarum tam solemni, quam privatarum, nisi interveniat licentia Provincialis in scriptis, & annualis census pro illis sic juxta consuetudinem æqualis, & quantum fieri possit nulla fraude, vel eventu fallibilis: Commendator autem qui secus fecerit privationis officii poenæ subiaceat, etiam poenis contentis in Constitutione 45. Urbani VIII. de celebratione Missarum.

14. Diligenter omnes Prælati seu Commendatores invigilent, ut omnium Defunctorum Fratrum nomina publicis schedulis, seu Tabellis in Choro, vel Sacristia sint inscripta cum annotatione diei, mensis, & anni, & Conventus ubi decesserint, quæ quidem Tabella per singula Triennia renouentur, quas Visitatorum Judicio subijcimus, ut per eas Suffragiorum pro Fratribus celebratio qualiter sit impleta non lateat.

DISTINCTIO SECUNDA.

De Redemptione Captivorum.

Iis genus electum, & Regale Sacerdotium instruximus, quæ ad Sacrificandum Deo Hostiam laudis Religionis jure postulatur. Est autem Reliquum, ut huic Ordinis Tabernaculo ad exemplar, quod in Monte revelationis mou-

stratum est confirmato legis tabulas omni studio, curaque dolatas reponamus. Et cum principalis Institutum principalem locum sibi vindicet recta ideo intentionis ferie primas de Redemptione leges incidemus.

CAPUT I.

De potestate Magistri Generalis super exercitio Redemptionis.

1. Redemptionis Institutum in Ordine est quædam cura, & tutoris officium universis ejus Fratribus a Beatissima Maria commissum his verbis: *Quibus præcipua sit cura captivos ab Infidelium tyrannide liberandi*. Unde cælesti jure, & potestate collata a purissima Fundatrice nostra, hanc Redemptionis curam totus Ordo profequitur.

2. Et licet singuli Fratres ex Instituto visceribus, & Almæ Virginis præcepto ad illius actus voto strictissimo teneantur, non eis tamen incumbunt nisi juxta nutum, & dispositionem Prælatorum, quibus ad Redemptionem inest tota Ordinis potestas, & Regimen. Commendator namque in suo Conventu, Provincialis in sua Provincia, & Magister Generalis in toto Ordine, suam quisque respective facultatem possidet super regimine hujusmodi, ita tamen ut Magister præcipuam, & supremam potestatem obtineat, cui totus subditur Ordo in Redemptionibus exequendis.

3. Hinc ergo nostra Discalceata Familia in iis quæ ad Redemptionem captivorum attinent virtute concordie quibusdam inter utramque familiam Capitulis stabilitæ per Gregorium XI. confirmatæ, & per Urbanum VIII., & Innocentium X. declaratæ Magistri Generalis directioni, & Jurisdictioni subijcitur.

4. Unde firmiter statuimus, ut ad solum Magistram Generalem pertineat Redemptiones ubique faciendas instruere, & tempus earum in Capitulis Provincialibus designatum, prout magis expedient prorogare, aut contrahere, & pariter ad quod Regnum, Civitatem, vel oppidum mittendæ sint constituere.

5. Muneris est ejusdem quotiescumque Redemptor, aut Redemptores a Diffinitorio Capituli Provincialis designati quavis causa, vel ratione defecerint, eos per se solum extra Capitulum noviter instituire. Hac eadem facultate gaudeat erga Procuratores Generales Redemptionis tam pro toto Ordine, quam Provincie in Capitulis Provincialibus electos si eos extra Capitulum deesse contigerit.

6. Eidem tamen strictissime præcipimus sub poena Excommunicationis majoris late sententiæ, ut nulla ratione, vel prætextu transferre liceat eleemosynas unius Provincie in aliam sive ad redimendum captivos illius, aut uberiorem in ea Redemptionem agendam, sive ad repugnandum aut debita in aliqua Redemptione contracta solvendum.

7. Super hoc autem declaramus captivorum eleemosynas in Provinciis Indiarum collectas debere semper juxta antiquam Ordinis Constitutionem Bullis Apostolicis confirmatam Castellæ Vandalicæque Provinciis applicari, ut una cum earum eleemosynis nomine sui, & Provinciarum Indiarum in Castellæ, & Vandalicæ Redemptionibus impendantur. Unde sub præcepto, &

Ex.

Excommunicatione præfatis dicto Magistro similiter prohibemus, ne illas in Redemptions aliarum Provinciarum quolibet ex præmissis, aliove quocumque sine distrahatur.

CAPUT II.

De Fratribus bonorum Redemptionis Exactoribus, & Collectoribus Eleemosynarum.

1. Ex merito Instituti non tantum nos per omnia in captivos effundimur usque ad eorum ærumnas, & captivitatem sustinendam, sed & eleemosynas, pro ipsis emendicare profiteamur, facti pro pauperibus indigentes, ut ait Apostolus. Hinc ergo universis Fratribus declaramus huiusmodi laboribus ex eodem Instituto, & voto ipsos fore semper, & ubique subiectos.

2. Sed ut prædicta eleemosyna, & bona omnia ad Redemptionem quomodocumque spectantia, nulla ratione iacturam subeant, in qualibet Provincia sit Procurator Generalis, a Diffinitorio intra Provinciale Capitulum eligendus, cuius sit pro viribus causas bonorum Redemptionis in quolibet Senatu, vel Tribunali peragere.

3. In quolibet item Conventu alium specialem Procuratorem Conventus instituat, ad quem pertineat universa pro suo Conventu Redemptionis bona præfixa diligenter comparare, atque redditus annuos, Legata, cessiones, res perditas, vulgo *Monstrencos* exigere, litesque de illis modeste, & viriliter persequi, ac cetera omnia persolvere circa prædicta bona, quæ jure ad suum Conventum pertineant.

4. Procuratoribus autem Generalibus, & particularibus strictissime præcipimus, sub poena privationis suorum officiorum, & vocis activæ, & passivæ, ut quancumque in Conventibus ubi resident computa fiant, ipsi quoque compareant coram Commendatore, ac Depositariis, quibus, & de censibus comparatis, de statu litium, de perceptione legatorum, & quorumcumque bonorum ad Redemptionem, & suum munus pertinentium rationem reddant. Similiter, & universis Commendatoribus, ac depositariis super eisdem poenis præcipimus, ut nullatenus suorum Conventuum computa aggrediantur, nec rationem dati, & accepti suscipiant, nisi peracta prius, quæ ad Redemptionem pertineant.

5. Ceterum ut eleemosynæ captivorum uberius in dies accrescant eadem distinctione universis Conventuum Prædicatoribus injungimus, ut in omnibus oppidis, Ecclesiis in Territorio, & ditione sui Conventus inclusis prædicent Redemptionem semel ad minus in anno, & tempore cuiusque Loci fructibus opportuno. Postquam autem concionem habuerint hora competenti cum loci Ministris, & aliis viris probata auctoritatis (quos potius comitate, quam jure privilegiorum cogi optamus) locum omnem circumceant, & hostiatim eleemosynas exigant pro captivis, & si aliqua de venturis fructibus offerantur in libro ad hoc destinato memoria tradant congruente ab ipsis tempore exigenda.

6. Inter hæc omnia diligenter caveant, ne aliquando se muneri prædicandi committant, nisi Indulgentiarum Bullis, Regumque privilegii instructi, nec non licentia Prælati Ordinis, sigillo munita, ac etiam Dioecesani, quibus adjungunt specialem procuracionem ad colligenda

si qua invenerint bona, reliqua Instrumenta, quæ videantur opportuna deferant, ne ab Ecclesiarum Rectoribus, vel quovis alio prædicare, & eleemosynas colligere impediatur.

7. Concionatores miserias, cruciatus, ærumnas fidelium Captivorum apud Barbaros, & præcipue abjurandæ fidei discrimina prudenter, flebiliter, & devote, populis exponant. Id tamen omnino caveant, ne quemquam verbo laedant, vel alienæ professionis Fratribus detrahant, aut scandali apicem sub poena gravis culpæ quomodolibet inferant, quo pacis vincula rumpant, Indulgentias Romanorum Pontificum Ordini non concessas publicare non audeant sub poena excommunicationis majoris, & gravissimæ culpæ præter alias a jure præfixas; veritatem in omnibus diligant, & mendacium penitus abhorreant.

8. Qua propter Prælati huiusmodi prædicationis, & collectionis munera non nisi Fratribus Deum timentibus, & virtute præditis imponant, qui omnia prædicta, ut desideramus exerceant, & in exigendis eleemosynis verbis, gestis, & moribus se pios, sobrios, & honestos exhibeant. Quibus insuper sub formali obedientia, & poena privationis muneris prædicandi, & vocis activæ, & passivæ præcipimus, ut nihil bonorum Redemptionis directe, neque indirecte colore, titulo, vel prætextu aliquo tam vero, quam falso sibi quomodolibet applicent, aut in alium finem, etiam si honestum, & pium distrahant, nisi quæ pro conductione necessaria visa fuerint.

9. Ut ergo istud prædicationis munus ferventius exerceatur, & nulla negligentia tepescat universis prædicatoribus Redemptionis per totum Ordinem declaramus sibi non fore computandos ad gradum Præsentaturæ de Pulpito obtinendum annos singulos, quibus, ut pie dicitur non prædicaverint, aut Collectam eleemosynarum quovis modo non fecerint.

10. Ditiones, & Territoria ad Collectam eleemosynarum, & exactorem omnium bonorum Redemptionis in Capitulo Provinciali cuiuslibet Provincie designata nullus Procurator, Prædicator, aut Frater confundat, vel prætereat, sed unusquisque in suis finibus laboret, ut collectiones cum distinctione, & sine invidia fomite fiant, ne meritum unius operarii ex aliena messe ditescat.

11. Solicite studeant Procuratores, ut in singulis Urbibus, & earum Parochiis in Villis, Oppidis, & Castris totius Ditionis suæ constituantur Sindici, vel quos Fratres Redemptionis appellamus, qui diebus Festis petant eleemosynas, & eas fideliter custodiant; ad hoc autem eos sufficienti juris auctoritate instruant per Instrumentum publicum, & in eorum absentia omnia Redemptionis bona, cum opus fuerit exigere, & prævenire valeant. In omnibus Ecclesiis, diversoriis, & locis publicis captivas, vulgo *Cepos* affixas semper esse sollicitent, quibus Fideles pietatis suæ largitiones inferant.

12. Caveant Prælati, ne huiusmodi eleemosynarum collectionem personis Sæcularibus sub quavis conventionem committant, sed nostris dumtaxat Fratribus præfatis moribus, & honestate conspicuis.

CAPUT III.

De Administratione, & Custodia Bonorum Redemptionis.

1. Non satis adhuc prudenter Redemptionis eleemosynas huic Sacculo æternitatis intulimus, si cum a teneis negligentia, vel quavis humani cordis erugine non defendimus. Hoc igitur studio universis Commendatoribus indispensabiliter, & sub poenis inferius infligendis statuimus, ut in quolibet Conventu Arcam specialem, & diversam a deposito Conventus destinatam habeant, cui omnia Redemptionis Bona fideliter injiciantur, & secure consignata permaneant.

2. Sed ut de cunctis, & singulis discreta ratio habeatur tres libros omnino diversos a prædictis Commendatoribus confici, & in eadem Arca servari præcipimus. Primus sit ubi expresse annotentur Patronatus, Possessiones, Censuræ, aliæque jura perpetua ad Redemptionem pertinentia cum relatione Instrumentorum, & nominibus eorum, a quibus exigenda sunt, & temporis tractu mutantur. Secundus contineat pia Legata, Donationes, Cessiones, Credita, pecuniarum proventus fructuum ex procuracione, & quaestura procedentium cum eleemosynis ubilibet minutatim collectis, & quæcumque alia Bona adventitia. Tertius sit quasi major, & Index universalis aliorum, in quem referenda est omnis quomodolibet ratio dati, & accepti idest omnis pecunie quocumque titulo adeptæ, & pariter quomodocumque consumptæ.

3. Et non solum in prædicto Deposito huiusmodi libros consignari præcipimus, sed etiam privilegia omnia Apostolica, & Regia, cum universis pariter Scripturis, & Instrumentis ad Bona Redemptionis, & eorum accuratam administrationem, & collectam pertinentibus pro quibus si ad lites aliquas extrahantur substituantur Schedula nomine Procuratoris extrahentis, & loci, vel Tribunalis, cui præsentari contigerit inscripta.

4. Huiusmodi Deposito tribus sit clavibus obferatur, quarum unam habeat Commendator, secundam Procurator Redemptionis, & tertiam dignior Depositarius. Illud utique nullatenus recludatur, vel referatur maneat nisi semper iis tribus clavigeris una concurrentibus, & pariter attestantibus, quidquid dati, vel accepti præscribitur, reponitur, aut extrahitur. Si quis autem contrarium fecerit, poenam privationis officiorum, & utriusque vocis incurrat.

5. Similiter constituimus, ut in quolibet Conventu præcipuo, & Capite cuiuscumque Provincie aliud sit depositum generale a Conventuali discretum, cui inferantur omnes pecunie Redemptionis totius Provincie, & fideliter custodiantur. In illo pariter contineatur liber, in quo singula pecuniarum Missiones specialiter, & distincte pro singulis Conventibus memorentur, ut de eo, quod quisque miserit, & in Redemptione laboraverit ratio habeatur in promptu, circa Clausuram vero, & referacionem ipsius serventur eadem, quæ de reliquis superius ordinavimus sub eisdem poenis privationis officiorum, & vocis activæ, & passivæ, ita ut omnia Redemptionis Deposita tribus semper clavibus sint inviolabiliter obfirmata.

6. In Regionibus Peruanis apud Indias pecu-

niarum Collectæ depositi Generalis cuiuslibet Provincie ad Generale Depositum Provincie Limensis deferantur, ut inde sub classe Regia ad Depositum Generale Conventus Hispalensis pro Castellæ, & Vandalie Provincie secure mittantur. In nova vero Hispania Theaurum Depositum Generale Provincie Lautemalæ ad Depositum Generale Provincie, & Conventus Messicani confluere providemus, ut inde utriusque Depositum ad præfatum Hispalense Depositum adportentur, ad quod etiam, utpote transvectioni commodius, quæ in Provincia Insularum S. Dominici colliguntur recto tramite deducantur.

7. Quo circa universis Indiarum Vicariis Generalibus, & Provincialibus injungimus in id solertissime incumbere, ut prædicta Redemptionis bona, & suarum Provinciarum Collectæ Navibus bene instructis, & validis ad præfatum Hispalim Civitatem deveniant, & ejusdem Urbis Commendatori, & Procuratori Generali Redemptionis, ac Depositario digniori tradantur, qui profecto adhibito, aut authentico Testimonio ea cuncta suscipiant, generalique Deposito inferent, ut suo tempore usibus Redemptionis dumtaxat integre deserviant.

8. Uterius ipsi Commendatori, & prædictis aliis duobus Clavigeris ejusdem Conventus enixe præcipimus, ut post susceptam præfatum pecuniam confestim sub testimonialibus literis rem totam Ordinis Magistro denuncient, & summas omnes allate pecunie fidelissime referant, necnon Provincialibus Castellæ, & Vandalie, ut eorum neminem Theauri fundum lateat, ex eoque Redemptio suo tempore decernatur.

9. Rursus etiam præfati Constitutione universis per totum Ordinem Fratribus cuiuslibet qualitatis, aut conditionis extiterint, & tam Prælati, quam Subditi distincte præcipimus sub poena excommunicationis majoris, & privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, ut si aliquid quomodocumque susceperint pro Redemptione Captivorum intra terminum 24. horarum ad Depositum deferant, & tribus ejus Clavigeris manifestent, & tradant, qui pariter sub eisdem poenis confestim, & sine mora, quæ præfatum terminum excedat huiusmodi deposito simul inferent, & in libro ibidem incluso debita ratione conscribant.

10. Sub ipsis quoque poenis, & ulterius virtute formalis obedientiæ, & privationis officiorum, atque inhabilitatis ad illa in perpetuum universis etiam, & eisdem, ut superius Fratribus præcipimus, ut prædicta Redemptionis bona undecumque obtenta, & ubilibet custodita intoto, vel in parte nulla ratione, vel prætextu vero, vel falso ad alia etiam indigentia, aut cuiuscumque pietatis impendia transferant, seu transferri permittant, nisi ad usus ipsius effectivæ redemptionis. Nec insuper sub eisdem poenis prætextu qualicumque securitatis a pignore interveniente pecunias extrahant, vel mutent, neque cum bonis Conventualibus permisceant; sed discretim cum fidelitate reponantur, & sint semper in proprio Deposito, ut jam statutum est. Neque demum fructus Redemptionis pie a fidelibus erogati cum fructibus Conventibus confundantur, sed seorsim pariter, & cum distinctione serventur.